

Priročnik obravnava spreminjajočo se vlogo visokošolskih ustanov pri pripravi študentov in raziskovalcev na družbene izzive ter poudarja pomen sprejemanja kompleksnosti, vključevanja umetne inteligence in spodbujanja veščin mišljenja višjega reda, kot sta kritično mišljenje in reševanje problemov. Zaradi globalne medsebojne povezanosti, tehnološkega napredka in družbenopolitičnih pretresov morajo univerze postati ozaveščene, angažirane in izobraževati odporne državljane. Študenti in mladi raziskovalci bi se morali naučiti vrednosti vztrajnosti, temeljne vloge neuspehov na poti do ciljev in pomena njihovega prispevka k prihodnji družbi. Priročnik obravnava tudi pomen priprave študentov in mladih raziskovalcev za trajnostno in vključujočo globalno družbo ter poudarja vlogo univerz, ki morajo biti odzivne, prilagodljive in proaktivne nosilke družbenih sprememb. Čeprav izobraževalno poslanstvo visokošolskih zavodov ostaja enako, so univerze postavljene pred izziv, da spremenijo perspektive, saj so spremembe, ki so se v zadnjih letih zgodile v globalni družbi, številne in daljnosežne, tako na konceptualnem kot tehnološkem področju. V tem kontekstu se univerze ukvarjajo z večplastnim poslanstvom, ki sega prek meja slonokoščenih stolpov in predavalnic. Zato priročnik ponuja pregled glavnih poslanstev današnjih visokošolskih zavodov in jih predstavlja s poudarkom na širjenju njihovih družbenih vplivov daleč od meja silosnega pristopa v skladu z nujno potrebo po oblikovanju novih izobraževalnih paradig. Z drugimi besedami, dokument se pogloblja v razvijajočo se pokrajino visokošolskih zavodov (VŠZ) in poudarja potrebo po ponovnem razmisleku o metodah poučevanja, raziskovanja in usposabljanja za pripravo študentov in raziskovalcev na družbene izzive ter poudarja pomen univerz pri spodbujanju odpornosti, prilagodljivosti in podjetniškega duha med posamezniki za učinkovito sodelovanje pri vprašanih globalne skupnosti. Priročnik poudarja, da morajo univerze študentom in raziskovalcem omogočiti, da postanejo nosilci sprememb, in sicer tako, da poleg trdih in za posamezno disciplino specifičnih spretnosti pridobijo tudi nekognitivne spretnosti, zlasti grit. Poudarjen je pomen gojenja vztrajnosti za dolgoročne cilje, odpornosti, prilagodljivosti in podjetnosti pri študentih in raziskovalcih v kontekstu današnjega sveta. Enako velja za pomen prilagajanja družbenim spremembam, ki se spodbuja s spodbujanjem interdisciplinarnega sodelovanja, uvajanjem projektnega učenja in delom na kompetencah ob teoretičnem znanju, da bi pripravili bodoče strokovnjake in raziskovalce za reševanje trenutnih izzivov in spodbujanje inovacij.

Struktura priročnika je razdeljena na štiri glavna poglavja in sklepe, ki zagotavljajo skupni okvir, ki je rezultat mednarodnih raziskav različnih raziskovalnih skupin z univerz, raziskovalnih centrov in akademskih podružnic.

V uvodnem poglavju so predstavljeni sodobni svetovni izzivi, vključno z geopolitičnimi napetostmi, gospodarsko negotovostjo in pandemijami. Poziva k preoblikovanju vloge visokošolskih zavodov kot katalizatorjev družbene preobrazbe in poudarja njihov potencial za spodbujanje sprememb. V poglavju je poudarjen tudi pomen sprejemanja novih tehnologij v podporo digitalni preobrazbi v visokem šolstvu.

Naslednje poglavje obravnava medsebojni vpliv izobraževanja, usposabljanja in razvoja mehkih veščin, ki so ključne za uspeh v akademski sferi in širše. Preučuje pomen lastnosti, kot so pogum, državljanska angažiranost in odpornost, ter poudarja njihovo vrednost pri osebni rasti in pridobivanju tehničnih kompetenc.

V tretjem poglavju je razprava usmerjena v okvire in kompetence, ki spodbujajo pogum in odpornost študentov in mladih raziskovalcev. Poglavje, ki temelji na različnih modelih, opisuje bistvene spretnosti, potrebne za premagovanje zapletenosti današnjega sveta.

V četrtem poglavju so predstavljena nekatera spoznanja iz participativne akcijske raziskave, izvedene v šestih evropskih državah. Ta raziskava, ki vključuje fokusne skupine, vprašalnike in delavnice, je bila izvedena z namenom oblikovanja izhodišč za razpravo o preoblikovanju akademskega okolja in dajanju prednosti nekognitivnim veščinam, kot so pogum, empatija in samozavest. Raziskuje tudi, kako lahko digitalna orodja, kot so igrana virtualna okolja in umetna inteligenca, povečajo opolnomočenje študentov in raziskovalcev v nenehno razvijajočem se globalnem kontekstu.

Pomemben vidik priročnika je poudarek na modelu peterokrake vijačnice kot okviru za odprto inovacijsko sodelovanje, v katerem univerze sodelujejo z industrijo, upravo, civilno družbo in naravnim okoljem pri reševanju kompleksnih izzivov, kot so podnebne spremembe in socialna pravičnost. Model peterokrake vijačnice se je izkazal za zelo uporabnega, saj univerzam ponuja okvir za sodelovanje pri odprtih inovacijah kot za nedavni vdor umetne inteligence, ki je spremenila celotno naše vsakdanje okolje. Model peterokrake vijačnice je osrednjega pomena za sodelovanje na področju odprtih inovacij, univerze pa so pozvane, da zagotovijo inovativne rešitve za družbene izzive in spodbujajo trajnostni razvoj ter se ukvarjajo z vprašanji, kot so prenova in inoviranje praks poučevanja in učenja, vključno z novimi tehnologijami ter novimi kompetencami med izobraževalci in študenti. S tega vidika je v priročniku poudarjena transformativna narava globalne medsebojne povezanosti, tehnološkega napredka in družbenopolitičnih pretresov, zaradi česar morajo univerze postati ozaveščeni, angažirani in proaktivni nosilci družbenih sprememb.

Poleg tega priročnik vključuje praktične vpoglede in predloge za preoblikovanje akademskega okolja. Pri tem je poudarek na nekognitivnih veščinah, kot sta grit in vztrajnost, z uvedbo digitalne preobrazbe z virtualnimi igričarskimi okolji in umetno inteligenco, da se študentom in mladim raziskovalcem omogoči več moči. Poudarek priročnika na digitalni preobrazbi in umetni inteligenci odraža tudi gibanje v smeri demokratizacije raziskovalnih procesov.

Priročnik ponuja praktične vpoglede in predloge za preoblikovanje akademskega okolja, vendar priznava tudi nekatere omejitve. Omejitve, omenjene v priročniku, poudarjajo pomen odnosa med raziskovalci in družbo ter izpostavljajo potrebo po uporabi znanosti v vsakdanjem življenju, da bi lahko izpolnila svoje cilje. Te omejitve nakazujejo širši družbeni kontekst, v katerega se študija ne poglobi, kar lahko omeji posplošljivost ugotovitev in praktične posledice raziskave.

Priročnik je dragocen vir za deležnike v visokošolskem sektorju, ki se želijo spopasti z zapletenimi izzivi sodobnega sveta. Poudarek na inovativnosti, sodelovanju in prilagodljivosti odraža spreminjajočo se naravo vlog in odgovornosti visokošolskih zavodov. Vendar pa so za odpravo ugotovljenih omejitev in zagotovitev celovitejšega razumevanja presečišča med akademsko sfero in družbo upravičene nadaljnje raziskave in proučevanje, na primer raziskovanje, kako različni kulturni konteksti vplivajo na razvoj in dojemanje mehkih veščin v izobraževalnem okolju, ali raziskovanje dolgoročnih učinkov digitalne preobrazbe na učno izkušnjo in njenih posledic za izobraževalno politiko ali proučevanje, kako lahko vključevanje mehkih veščin in digitalnih orodij v izobraževanje obravnava vprašanja dostopnosti in enakosti med različnimi populacijami.